

Sygn. akt I C 186/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant: sekr. sąd. Dalia Makowska

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2017 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa H. (...) z siedzibą w K.

przeciwko O. P., M. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 186/17

UZASADNIENIE

Powód H. (...) S. (...) w K. domagał się zasądzenia solidarnie od O. P., M. P. kwoty 47.141,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 47.007,98 zł od dnia 16 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania. Roszczenie swoje powód wywodził z zawartej z dotychczasowym wierzycielem (...) Bankiem Spółką Akcyjną w W. umowy przelewu wierzytelności, na podstawie której, nabył wierzytelności w stosunku do pozwanych, wynikającą z umowy pożyczki z dnia 23 czerwca 2010 r.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 23 czerwca 2010 r. pozwany O. P., M. P. zawarli z (...) Bankiem Spółką Akcyjną w W. umowę pożyczki numer (...). Wobec braku spłaty zadłużenia, wierzytelność wynikająca z ww. opisaney umowy została wypowiedziana. Następnie w dniu 29 czerwca 2015 r. powód zawarł (...) Bankiem Spółką Akcyjną w W. umowę przelewu wierzytelności w stosunku do pozwanych.

Pozwani nie złożyli odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 czerwca 2010 r. O. P., M. P. zawarli z (...) Bankiem Spółką Akcyjną w W. umowę pożyczki numer (...).

Bezsporne, nadto dowód: umowa pożyczki – k. 7-12

Pismem z dnia 28 lipca 2016 r. H. (...) S. (...) w K. wezwał M. P. do zapłaty kwoty 46.483,33 zł. Jako podstawę żądania wskazał umowę pożyczki numer (...) zawartą (...) Bankiem Spółką Akcyjną w W..

Bezsporne, nadto dowód: wezwanie do zapłaty -k. 6

Sąd zważył, co następuje:

Pozwani, pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy nie stawili się na nią, a nadto, pomimo zobowiązania do złożenia odpowiedzi na pozew, nie złożyli jej. Wobec powyższego na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. wydano wyrok zaoczny.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na podstawie art. 339 § 2 k.p.c. Sąd uznał za budzące uzasadnione wątpliwości twierdzenia powoda co do okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie w zakresie nabycia przedmiotowej wierzytelności, w związku z tym dokonał ustaleń w zakresie zasadności ww. żądania powoda.

Zgodnie z treścią art. 720 §1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W niniejszej sprawie fakt zawarcia umowy pożyczki i rzeczywistego udzielenia jej pozwanym O. P., M. P. nie budzi żadnych wątpliwości Sądu. Umowa pożyczki została zawarta w formie pisemnej.

Tym niemniej w ocenie Sądu strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, by nabyła przedmiotową wierzytelność, do czego była zobowiązana zgodnie z art. 6 kc i 232 kpc. Zgodnie z treścią przepisów art. 232 k.p.c. i art. 6 k.p.c. in fine to strony mają obowiązek wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód z urzędu, ale nie ma takiego obowiązku. Jest to wyrazem zasady, iż to strony powinny być zainteresowane wynikiem postępowania oraz że to strony dysponują przedmiotem postępowania m.in. poprzez powoływanie i przedstawianie Sądowi wybranych przez siebie dowodów. W niniejszej sprawie powód całkowicie zignorował obowiązek nałożony przez cytowane przepisy. Reguły dowodzenia, a więc rozkład ciężaru dowodu, określa przepis art. 6 k.c. Wynika z niego przedmiot i osoba, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.). Artykuł ten jednoznacznie stanowi, że ciężar udowodnienia faktów spoczywa na stronie, która wywodzi z tych faktów skutki prawne (SN I CKU 45/96 OSNAP 1997/6-7/76). Powód nie podolał ww. obowiązkowi. Powód nie załączył do pozwu umowy przelewu wierzytelności, obejmującej wierzytelność, wynikającą z przedmiotowej umowy. Do pozwu została załączona jedynie: umowa pożyczki zawarta przez pozwanych z (...) Bankiem Spółką Akcyjną w W., zawiadomienie o cesji wierzytelności oraz wezwanie do zapłaty skierowane jedynie do pozwanej M. P.. Uzasadnione wątpliwości Sądu budzi zawiadomienie o cesji wierzytelności w zakresie tego, czy jest ono kierowane w imieniu (...) Banku Spółki Akcyjnej w W.. Zdaniem Sądu zawiadomienie to jest kierowane do pozwanej przez powoda, gdyż opisane zostało przez tą samą osobę która w imieniu powoda wezwała pozwaną do zapłaty, nie wykazano aby ta osoba była również uprawniona do działania w imieniu Banku. W związku z tym pismo to nie może stanowić dowodu na potwierdzenie przejścia na rzecz powoda przedmiotowej wierzytelności. Do akt sprawy nie załączono również żadnych dokumentów, z których wynikałaby wysokość zobowiązania, okoliczność wypowiedzenia umowy pożyczki, jak również sposób wyliczenia należności w zakresie odsetek.

Z uwagi na powyższe, zgłoszone przez powoda w niniejszym postępowaniu żądanie było w całości niezasadne. W tych okolicznościach Sąd oddalił powództwo, o czym orzeczono w wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...).